

טיוטת חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה)
(תיקון), התשפ"ה-2025 - אישור החלטת ועדת השרים לענייני חקיקה

הצעה להחלטה

מחליטים:

- א. לאשר את החלטת ועדת השרים לענייני חקיקה מס' חק/1616 מיום 19 בינואר 2025 שעניינה אישור טיוטת חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 – הוראת שעה) (תיקון), התשפ"ה-2025 (להלן - הצעת החוק), המצ"ב, בתיאום עם משרד המשפטים.
- ב. בהתאם לסעיף 81(ג) לתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת לקצר את תקופת ההנחה ולהקדים את הדיון בהצעת החוק.
- ג. בהתאם לסעיף 88(ב) לתקנון הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת להתיר את הקריאה השנייה בהצעת החוק ביום הנחתה על שולחן הכנסת.

דברי הסבר

רקע כללי

חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012 ("חוק הפצת שידורים" או "החוק") תוקן ביום 8 באוגוסט 2024 באמצעות חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה), התשפ"ד-2024 ("הוראת השעה"). במסגרת הוראת השעה הוסדרה הפצה של משדרים פרטיים באמצעות מערך תחנות השידור הספרתיות ("מערך עידן פלוס" או "המערך") ללא תשלום עבור הפצתם. הסדר זה נקבע כהוראת שעה שתחול עד יום 31 בינואר 2025, ובלבד שעד מועד זה ייסגר אחד המרבבים להפצת השידורים. מוצע להאריך את ההסדר האמור עד ליום 31 במרץ 2025 באמצעות חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 – הוראת שעה) (תיקון), התשפ"ה-2025 ("הצעת החוק").

נתונים כלכליים והשפעה על משק המדינה

בשים לב לכך שסגירת מרבב המהווה תנאי בהוראת השעה לתחולת ההסדר כולו צפויה

להתרחש לפני ה-31 בינואר 2025, הארכת הוראת השעה אינה משפיעה על תקציב המדינה. הטלת העלות למימון הפצה של בעלי זיכיון לשידורי רדיו לתקופת הארכת הוראת השעה מסתכמת ב-סכום של 75,000 ש"ח בגין ההפצה לתקופה של שישה חודשים. סגירת מרבב מגלמת התייעלות בעלויות ההפצה בהיקף של כעשרה מיליון שקלים חדשים שממרביתן נהנה תאגיד השידור הישראלי. הטלת עלויות המימון של המערך על הכנסת (בעד ערוץ הכנסת) ותאגיד השידור הישראלי אינה עולה על הקף ההתייעלות שהן צפויות להנות ממנו.

תקציב

מימון הפצת השידורים של בעלי זיכיון לשידורי רדיו בתקופת הארכת הוראת השעה מסתכם בכ-75,000 ₪ מתקציב המדינה. מדובר בסכום לא משמעותי שהמקור הכספי לו יבחן מול הגורמים הרלוונטיים במשרד האוצר.

השפעת ההצעה על מצבת כח האדם

לא רלוונטי

עמדת שרים אחרים שההצעה נוגעת לתחום סמכותם

לא רלוונטי

החלטות קודמות של הממשלה בנושא

אין.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד יוזם ההצעה

חוות דעתה של היועצת המשפטית של משרד התקשורת מצורפת להצעה להחלטה.

סיווגים

סיווג ראשי: 07 חקיקה ממשלתית

תחום פעולה עיקרי: 05 תשתיות וסביבה; 06 המגזר הציבורי

מוגש על ידי שר התקשורת

כ"ג בטבת התשפ"ה
23 בינואר 2025

כ"ג בטבת תשפ"ה
23 בינואר 2025
5000-2100-2025-
000564

**חוות דעת משפטית הנלווית להצעת החלטה לממשלה - הארכת חוק הפצת שידורים
באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה), התשפ"ד-2024**

נושא הצעת ההחלטה:

חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012 ("חוק הפצת שידורים" או "החוק") תוקן ביום 8 באוגוסט 2024 באמצעות חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה), התשפ"ד-2024 ("הוראת השעה"). במסגרת הוראת השעה הוסדרה הפצה של משדרים פרטיים באמצעות מערך תחנות השידור הספרתיות ("מערך עידן פלוס" או "המערך") ללא תשלום עבור הפצתם. הסדר זה נקבע כהוראת שעה שתחול עד יום 31 בינואר, 2025, ובלבד שעד למועד האמור תושלם סגירתו של אחד משני המרבבים באמצעותם פועל המערך. בנוסף, נקבע כי בתקופת הוראת השעה יהיה בעלי רישיון זעיר וזעיר יעודי לפי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 ("בעלי רישיון זעיר" ו"חוק הרשות השנייה") פטורים מהסדר ההעברה שלהם על גבי ספקי תכנים ברשת האינטרנט (מתכונת - Over The Top OTT). בהצעת ההחלטה מוצע להאריך את ההסדרים האמורים עד ליום 31 במרץ 2025 באמצעות חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה) (תיקון), התשפ"ה-2025 ("הצעת החוק").

תמצית ההצעה בהתייחס להיבטי המשפטיים:

טרם חקיקת הוראת שעה, חוק הפצת שידורים כלל את ההסדרים הבאים:

א. קביעת חובה בהיקף מסוים ורשות בהיקף מסוים להפצת שידורים (טלוויזיה ורדיו מסחריים) באמצעות מערך עידן פלוס. החובה והרשות נקבעו לפי סוג השידורים המופצים ואיכות הפצתם. בין היתר נקבע כי בעלי רישיון זעיר¹ רשאים, אך אינם חייבים, להיות מופצים באמצעות המערך.

¹ כהגדרתו בסעיף 171 לחוק הרשות השנייה: "בעל רישיון זעיר" - בעל רישיון לשידור טלוויזיה שהכנסותיו מביצוע שידורים וממתן שירותים כאמור בסעיף 100 אינן עולות על שמונים מיליון שקלים חדשים בשנה החולפת;

ב. מימון התפעול השוטף של המערך נקבע כמשק סגור – כך שסך כל עלות התפעול אמורה להגיע מתוך הגורמים המופצים וללא מקורות מימון חיצוני. מכיוון שעלויות הפעלת מערך עידן פלוס הן בעיקרן עלויות קבועות שאינן תלויות בסך הערוצים המופצים, נקבעה עלות להפצה של ערוץ בהתאם למשאבי הקיבולת שנחוצים לו בפועל – עלות זו מסתכמת לכ- 2.8 מיליון שקלים חדשים בשנה² לשידורים באיכות רגילה (SD).³ לעניין יתרת הקיבולת הלא מנוצלת, נקבע כי זו תתחלק בין תאגיד השידור הישראלי ("התאגיד") והכנסת (בעד ערוץ הכנסת) בהיותם משדרים ציבוריים החייבים להיות מופצים.

ג. נקבעו הסדרים לגבי אפשרות הפרטה של המערך והעברתו למפעיל פרטי ובתוך כך, להפעלה של ערוצים נוספים ("ערוצים נוספים") שיהיו כפופים לפיקוח של מועצת הכבלים והלוויין.⁴

ההסדר הקיים כפי שהובא בהוראת השעה קובע מספר הסדרים שנועדו לאפשר הפצה של שידורים מסחריים לתקופת הוראת השעה וכולל את ההסדרים האלה:

א. הסדר הקובע חובת הפצה של כל הערוצים המסחריים (פסקה 1 להוראת השעה) – ביטול ההסדר לפיו בעלי רישיון זעיר ו רשאים, אך אינם חייבים, להיות מופצים באמצעות המערך.

ב. פטור מתשלום דמי הפצה (סעיף (ח)(1) כפי שעוגן בהוראת השעה) – בשונה מההסדר הקובע הסדרי תשלום קשיחים הן ביחס לבעלי רישיון לשידורי טלוויזיה לפי חוק הרשות השנייה והן לבעלי זיכיון לשידורי רדיו לפי חוק הרשות השנייה ("תחנות רדיו אזוריים"), בהתאם להוראת השעה ייהנו כל המשדרים המסחריים, בטלוויזיה וברדיו, מפטור מתשלום דמי הפצה.

ג. הטלת נטל מימון עלויות מערך עידן פלוס על התאגיד והכנסת בעד שידורי ערוץ הכנסת ("ערוץ הכנסת") (ואם לא ייסגר המרבב עד למועד שנקבע – על אוצר המדינה) וכן על אוצר המדינה בעד תחנות רדיו אזורי.

ד. סגירת אחד משני המרבבים המשמשים להפצת השידורים כיום (המרבב הפועל בטכנולוגיה המיושנת יותר – DVB-T).

ה. החרגת בעלי רישיון זעיר מהחובה שלפי פרק ד' לחוק הפצת שידורים המאפשר לספקי תכנים רשומים (בפרט – ספקי OTT) להפיץ שידורים של ערוצים המופצים במערך עידן פלוס, ללא תשלום.

ו. הסדרת המימון (החד פעמי) לצורך ביצוע הפעולות הנחוצות להרחבת קיבולת מרבב ההפצה הפועל בשיטת DVB-T2, לקראת סגירת המרבב הראשון באמצעות תשלום של 3.5

² מדובר בסכום האפקטיבי לתשלום שכולל מע"מ (לפי שנת 2024).

³ ביחס לערוצים המסחריים הוותיקים – נקבע בסעיף 9(ו) לחוק הפצת שידורים הסדר שונה שענין תשלומי שחלו לגביהם ולפיהם הסכום התאורטי הכולל שהם חייבים בתשלום הוא גבוה יותר אך חלקו ממומן מתוך אוצר המדינה כך שהסכום שהם חייבים בתשלום בפועל עומד על כ-2 מיליון שקלים חדשים (כולל מע"מ).

⁴ מכרז להפרטת המערך פורסם בשנת 2018 ולא נמצא בו גורם מפעיל כך שאפשרות זו אינה עומדת על הפרק ולכן לא נרחיב בעניינה בחוות דעת זו. עם זאת, אנו מבקשים לחשב את תשומת הלב כי חלק מההסדרים בחוק נקבעו בשים לב לאפשרות הזו ולשאיה כי הגורם המפעיל יהיה מי שמעניק שירות הפצה ("ציבורי") ובמקביל יפעיל ערוצים נוספים מסחריים ("פרטיים") ולצורך בהכפת הדברים לאסדרה במצב זה.

מיליון שקלים חדשים בחלוקה שבין המשדרים המסחריים (להוציא הערוצים הזעירים),
אוצר המדינה ו- תאגיד השידור הישראלי.

הצעת החוק מציעה להאריך את ההסדר שבהוראת השעה בחודשיים נוספים. עוד מוצע במסגרת הצעת החוק להתקין מספר הסדרים משלימים שתכליתם לוודא כי כלל הפצת השידורים תיעשה באמצעות מרבב אחד, ובמהלך תקופה זה לא יפתח מחדש המרבב שייסגר עד יום 31.1.25. כן מוצע לבטל את החלופה של מימון מאוצר המדינה, אם לא ייפתח המרבב עד המועד שנקבע בהצעת החוק.

על אף הקשיים המשפטיים המשמעותיים בהצעה לגופה, נוכח סד הזמנים הקצר שנוטר על לתום תוקפה של הוראת השעה, מוצע לאמץ את החלטת ועדת שרים לענייני חקיקה, לאשר על דעת הממשלה את נוסחה הסופי של הצעת החוק ולבקש מוועדת הכנסת, בהתאם לסעיף 81(ג) לתקנון הכנסת, לקצר את תקופת ההנחה לפני הקריאה הראשונה של הצעת החוק. כמו מוצע, בהתאם לסעיף 88(ב) לתקנות הכנסת, לבקש מוועדת הכנסת, להתיר את הקריאות השנייה והשלישית בהצעת החוק ביום הנחתה על שולחן הכנסת.

קשיים משפטיים, ככל שישנם, ודרכי פתרונם:

מדובר בהארכה של הוראת שעה שנחקקה לפני כחצי שנה ועל אף הקשיים שהועלו ביחס אליה במהלך הדיונים בכנסת לא נפתחו בגינה הליכים משפטיים כלשהם. במסגרת הארכת הוראת שעה נתייחס בתמצית לעיקרי הקשיים המשפטיים המתעוררים.

פגיעה כלכלית בתאגיד לעניין מימון הפצת השידורים: התאגיד עשוי לטעון לפגיעה באינטרסים הכלכליים שלו, בשל חובתו לממן הפצת שידורים של ערוצים מסחריים. המצב ששרר ערב הוראת השעה, המוארכת כעת בתקופה נוספת, הוא כי בעל רישיון זעיר שבחר לעלות למערך נדרש לשלם את דמי הפצתו בעצמו, ואילו התאגיד נדרש לשאת בתשלום עודף מעבר לדמי הפצת ערוציו שלו, רק אם נותרה במערך קיבולת הפצה פנויה, שהיא קיבולת הפצה פוטנציאלית שאינה מנוצלת על ידי ערוצים נוספים המופצים במערך. לפיכך, במצב הקודם, הפצת בעלי רישיון זעיר במערך וניצול הקיבולת הפנויה על ידם היתה אמורה להפחית את העלויות המוטלות על התאגיד (ובמידה פחותה, על הכנסת בעד שידורי ערוץ הכנסת), ולהצמיח חיסכון ישיר לתאגיד בקשר למערך עידן פלוס. הכספים שהוצאתם נחסכות היו אפוא משמשים את התאגיד במסגרת פעילותו, בהתאם למטרות התאגיד. מדובר, אם כן, במצב שבו הוראת השעה מחייבת את התאגיד לעשות שימוש במשאביו על מנת להוסיף ולממן הפצה של שידורים, בפרט של משדרים מסחריים קונקרטיים, באופן שחורג מתכליות השידור הציבורי שלשמו פועל התאגיד. מצב שבו תקציב התאגיד משמש לתכליות שחורגות מליבת פעילותו, על חשבון פעילויות אלו עשוי להוביל לפגיעה בחופש הביטוי וחופש העיתונות של התאגיד.

כאמור, הוראת השעה מונעת את החיסכון האמור מתקציב התאגיד. עם זאת, חרף השינוי במצב הנורמטיבי, בעקבות סגירת אחד המרבבים, העלות הכוללת שנדרש התאגיד להוציא בקשר לפעילות מערך עידן פלוס לא השתנתה (במידה ממשית) הסכום שיעד בעבר התאגיד (ובמידה פחותה ערוץ הכנסת) למימון הקיבולת הפנויה, משמש עתה למימון הפצתם של ערוצים מסחריים. מדובר בפגיעה בהיקף נמוך יחסית מתוך כלל תקציבו של התאגיד (עלות של כ-10 מיליון ש"ח מתוך תקציב של כ-

800 מיליון ש"ח) שתעוגן במסגרת הוראת השעה לפרק זמן קצוב. משכך ולאור העובדה שבמקרה זה מדובר בפגיעה קלה לכל היותר, האפשרות כי הסטת התקציב האמור (שהוקצה ממילא לצרכי הפצת השידורים) תעלה כדי פגיעה בחופש הביטוי וחופש העיתונות של התאגיד, בנסיבות האמורות, היא לא משמעותית.

פגיעה בערוצים מסחריים ("וותיקים") כחלק מהחרגת הערוצים הזעירים מפרק ד'1 לחוק הפצת שידורים: לפי הוראת השעה, מבין כל הערוצים המופצים על גבי המערך, רק הערוצים הזעירים יהיו זכאים לדרוש תמורה מספקי תכנים במתכונת OTT עבור הפצת שידוריהם הלינאריים (בזמן אמת).

בכך שינתה הוראת השעה מהמצב ששרר ערב חקיקת הוראת השעה (החל מיום 1 באוקטובר 2022) שלפיו כל ערוץ המופץ על גבי המערך, בין אם הפצתו מתחייבת על פי דין (הערוצים הוותיקים), בין אם הפצתו היא לפי בקשתו (הערוצים הזעירים), חייב לאפשר לפלטפורמות להעביר את שידוריו הלינאריים **בחנם**. הוראת השעה אותה מוצע להאריך כעת, שינתה הסדר זה, וקובעת, כאמור, כי הזכות לדרוש תמורה תינתן רק לערוצים הזעירים.

ראשית, מתעוררת שאלה אם ההסדר המחריג אפשרות לקבל תמורה מפלטפורמות ההצעה רלוונטי לכלל הערוצים הזעירים או רק לאחד מהם ובכך מדובר בהסדר פרסונלי. מדובר בקושי משמעותי ממש סביב הסדר זה שמתקיים בפועל.

שנית, הבחנה זו עשויה לעורר קושי אם אינה מבוססת על טעמים ענייניים. יחד עם זאת, ספק רב אם ניתן לקבוע כי ההבחנה גוררת פגיעה בזכות לשוויון במובנה החוקתי, שכן פגיעה כאמור נדרשת להיות קשורה בקשר ענייני הדוק לכבוד האדם.⁵

ואולם, קושי משמעותי אחר נעוץ בפגיעה אפשרית בזכות היסוד לחופש העיסוק של הערוצים הוותיקים. ההבחנה שיוצרת הוראת השעה לפיה רק הערוצים הזעירים רשאים לדרוש תמורה עבר העברת שידוריהם הלינאריים בפלטפורמות עלולה ליצור יתרון תחרותי בלתי הוגן לערוצים הזעירים על פני הערוצים הוותיקים, כאשר יש לזכור כי שתי קבוצות הערוצים עשויות להתחרות ביניהן על רייטינג ועל הכנסות מפרסום. הזכות הניתנת לערוצים הזעירים בלבד מאפשרת להם "לשפר עמדות" במסגרת המשא ומתן העסקי עם הפלטפורמות, בעוד שהערוצים הוותיקים, שגם ביניהם נודעת שונות ניכרת, נאלצים לנהל משא ומתן דומה תחת אילוץ משמעותי שקובע החוק.

עם זאת, טיבה ועצמתה של הפגיעה אינם ברורים דיו בשלב זה, בין היתר בשל השונות הניכרת בין שתי קבוצות הערוצים, ובין ערוצים שונים בתוך כל אחת מן הקבוצות. מכל מקום, מדובר בהסדר מוגבל בזמן שהצעת החוק מציעה להאריכו בתקופה מוגבלת נוספת בלבד. משך התקופה משפיע גם על עוצמתה והיקפה של הפגיעה האפשרית בזכויות היסוד. לכן בשלב זה, חרף הקשיים המשפטיים המשמעותיים המתוארים, לא ניתן לקבוע כי ישנה מניעה חוקתית בהארכת הוראת השעה בתקופה המבוקשת. ברם, ככל שיתארך משכה של הוראת השעה, עוצמת הפגיעה האפשרית בזכויות תגדל, ותאיזון החוקתי הנוכחי עשוי להתערער.

⁵ בג"ץ 6427/02 התנועה לאיכות השלטון בישראל נ' הכנסת, פ"ד סא(1) 619 (2006), פס"י 38 לחוות דעתו של הנשיא ברק.

עמדת היועצים המשפטיים של משרדים אחרים שהצעת החלטה נוגעת להם:

עמדת המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט כלכלן) היא כי בשלב זה, חרף הקשיים המשפטיים המשמעותיים בהצעה, אין מניעה בקידום ההצעה והארכת הוראת השעה בתקופה המבוקשת.

עמדת היועץ המשפטי של המשרד שהשר העומד בראשו מגיש את ההצעה:

בכפוף לכל האמור לעיל, עמדתי היא שאין מניעה משפטית לקבלת החלטת הממשלה.

חתימה

סגן בכיר ליועצת המשפטית

זיו גלעדי

מזכירות הממשלה

החלטה מספר תק/1616 של ועדת השרים לענייני חקיקה מיום 19.01.2025.

תזכיר חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס'
חק/1616. התשפ"ה-2024, 8), (תיקון מס' 8), התשפ"ה-2024

מ ח ל י ט י ם, לאחר את תזכיר חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור
ספרתיות (תיקון מס' 8), התשפ"ה-2024 המצורף.

בהמשך הליכי החקיקה נוסח טיוטת החוק יתואם עם משרד המשפטים.

הצעת חוק מטעם הממשלה:

**הצעת חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 – הוראת שעה) (תיקון),
התשפ"ה-2025**

תיקון סעיף 1 1. בחוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 – הוראת שעה), התשפ"ד-2024¹ (להלן-החוק העיקרי), בסעיף 1 -

(1) ברישה, במקום "ועד יום ב' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025)" יבוא
"ועד יום ב' בניסן התשפ"ה (31 במרץ 2025)";

(2) אחרי פסקה (1) יבוא:

(א1) אחרי סעיף 7א יבוא:

"שימוש במרבב 37. בתקופה שמיום ג' בשבט התשפ"ה (31
בינואר 2025) עד יום ב' בניסן התשפ"ה (31
במרץ 2025) הגורם המפעיל יעשה שימוש
במרבב אחד בלבד (בסעיף זה – המרבב
הפעיל), ועל אף הוראות סעיפים 6 עד 7א -

(1) הגורם המפעיל לא יפיץ, באמצעות
תחנות השידור הספרתיות, שידורי טלוויזיה
ושידורי רדיו שלא הופצו ערב תחילתו של
חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור
ספרתיות (תיקון מס' 7 – הוראת שעה)
(תיקון), התשפ"ה-2025 (בסעיף זה – החוק
המתקן), אלא אם כן נותרה קיבולת פנויה
להפצתם במרבב הפעיל;

---

¹ ס"ח התשפ"ד, עמ' 1398.

(2) הגורם המפעיל לא יפיץ, באמצעות תחנות השידור הספרתיות, שידורי טלוויזיה של הגופים המנויים בסעיף 6(א), בטכנולוגיית חדות גבוהה אלא אם כן השידורים כאמור הופצו ערב תחילתו של החוק המתקן בטכנולוגיה כאמור ונותרה קיבולת פנויה להפצתם במרבב הפעיל, בטכנולוגיה האמורה.

(3) בפסקה (2), בסעיף קטן (ח) המובא בה :

(א) בפסקה (1), ברישה, במקום "החל מיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) ועד יום ב' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025)" יבוא "בעד התקופה שמיום כ"ב בשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) עד יום ב' בניסן התשפ"ה (31 במרץ 2025)";

(ב) בפסקה (2), ברישה, במקום "בתקופה האמורה" יבוא "בעד התקופה האמורה";

(ג) פסקה (4) – לא תיקרא.

דברי הסבר

כללי חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות, התשע"ב-2012 (להלן-חוק הפצת שידורים) נועד להסדיר הפצה קרקעית של שידורי טלוויזיה ורדיו באמצעות תחנות שידור אלחוטיות בשיטה הספרתית (דיגיטלית) בחינם לציבור. הפצה זו נעשית כיום באמצעות מערך "עידן פלוס" (להלן-המערך). חוק זה מסדיר רכיבים שונים כגון: זהות הגורם שיפעיל את מערך ההפצה (כיום – הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו וכן אפשרות להפעלה בידי גורם מפעיל פרטי לאחר הליך הפרטה), זהות המשדרים ששידוריהם יופצו על גבי המערך, הסדרי התשלום והמימון בעד הפעלת המערך ועוד.

הסדרת הפצת השידורים שעוגנה בחוק קבעה משטר של משק כספים סגור כך שמימון הפצת השידורים יחול על גופים אשר יעשו שימוש במערך ההפצה לצורך הפצת שידורים. ליבת הסדר המימון להפעלת המערך נקבעה באופן המגלם את מבנה העלויות של המערך, אשר מבוסס בעיקרו על עלות קבועה ואינו נגזר במישרין ממספר הערוצים המופצים במערך בפועל. מערך הפצת השידורים מורכב ממספר מרבבים (Multiplexers) אשר כל אחד מהם מאגד מספר ערוצי טלוויזיה המשודרים על גבי אפיק תדר אחד, ובכך גדל מספר הערוצים אשר מופצים בחינם לציבור. עלות הפעלה של מרבב אינה תלויה במספר הערוצים המופצים על גביו. מבחינה נורמטיבית נקבע כי העלות תחולק לפי השימוש בפועל של הערוצים השונים.

כך נקבע, כי כל גוף משדר ששידוריו מופצים על גבי המרבב ישלם את העלות הישירה המיוחסת להפצתו וככל שנותרה קיבולת הפצה לא מנוצלת, נקבע כי החובה לשלם עבורה תחול על גופים ציבוריים שמפיצים שידורים באמצעות המערך: תאגיד השידור הישראלי והכנסת בעד שידורי ערוץ הכנסת (להלן - המשדרים הציבוריים). הסדר התשלום האמור נקבע בסעיף 9(ב) לחוק הפצת שידורים.

עוד נקבע בחוק הפצת שידורים כי על ערוצים בעלי רישיון לשידורי טלוויזיה חלה חובה להיות מופצים במערך, ולפיכך הם חייבים בתשלום עבור השידורים המופצים ואולם בשל העלות הגבוהה יחסית להפצה של ערוצים במערך, ערוצים בעלי רישיון זעיר וזעיר ייעודי כהגדרתם בסעיף 171 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 (להלן-ערוצים זעירים; חוק הרשות השנייה) רשאים להיות מופצים במערך אם יבקשו זאת ובכפוף לתשלום, אך הם אינם מחויבים בכך.

ביום ד' באב התשפ"ד (8 באוגוסט 2024) תוקן חוק הפצת שידורים באמצעות חוק הפצת שידורים באמצעות תחנות שידור ספרתיות (תיקון מס' 7 - הוראת שעה), התשפ"ד-2024 (להלן - הוראת השעה). במסגרת הוראת השעה נקבע כי כל ערוצי הטלוויזיה המסחריים הפועלים בישראל מכוח רישיון לפי חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990, הן בעלי הרישיונות הוותיקים, הן הערוצים הזעירים, וכן בעלי זיכיון שידורי רדיו (להלן ביחד-המשדרים המסחריים), יופצו על גבי המערך בטכנולוגיית חדות רגילה (Standard-Definition) ולא יצטרכו לשלם כלל עבור ההפצה. חלף זאת, נקבע כי מימון הפעלת המערך בתקופת הוראת השעה יגיע בעיקרו מהמשדרים הציבוריים ובמידה מוגבלת מאוצר המדינה.

עוד קודם להוראת השעה עיקר נטל מימון המערך הושת על המשדרים הציבוריים. לפי המצב שקדם להוראת השעה, עלייתם של ערוצים נוספים למערך אמורה הייתה לצמצם את הקיבולת הפנויה אותם נדרשים המשדרים הציבוריים לממן, ובהתאמה, לצמצם את סך ההוצאה הנדרש מצדם בקשר למערך. הוראת השעה שינתה את ההסדר הנורמטיבי וקבעה כי המשדרים המסחריים לא יידרשו לשלם עבור הפצתם. בעקבות קביעה זו היקף המימון שנותר לפתחם של המשדרים הציבוריים, ובפרט תאגיד השידור הציבורי, לא הצטמצם, חרף העלייה בניצול הקיבולת של המערך (ובמקביל ירידה בקיבולת שנותרה פנויה). עם זאת, נקבע בהוראת השעה כי עד לתאריך ב' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025) תבוצע סגירה של אחד משני המרבבים הפועלים. יישומה של חובה זו וסגירת המרבב הראשון עד למועד האמור צפויה להביא לחיסכון מעשי בעלות הכוללת של הפעלת המערך המוערך בסכום של כ-8 מיליון שקלים חדשים בשנה, וחיסכון זה צפוי להשליך במישרין על הקף המימון של המשדרים הציבוריים, בדגש על תאגיד השידור הציבורי, ולהקטין את נטל ההוצאה הכולל המוטל עליהם בקשר לפעילות המערך.

עוד נקבע בהוראת השעה כי ככל שסגירת המרבב לא תושלם עד יום ב' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025) ולא ייווצר חיסכון למשדרים הציבוריים – יישא אוצר המדינה בתשלום בעד הפצת המשדרים המסחריים.

הסדר זה נקבע כהוראת שעה שתחול עד יום ב' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025) שנקבע גם כמועד האחרון להשלמת ההליכים לסגירת אחד המרבבים ובהתאם הפחתת התשלומים בעד ההפצה החלים על המשדרים הציבוריים, מתוך כוונה לקבוע הסדר קבע כולל להפעלת מערך תחנות השידור הספרתיות או מערך אחר שיחליף אותו. ההסדר הכולל עודו מצוי בגיבוש פנים ממשלתי ולכן מוצע להאריך את ההסדר שבהוראת השעה בחודשיים נוספים. כמו כן ובהתחשב בעובדה שבתקופה זו ייעשה שימוש במרבב אחד בלבד כיון שתופסק פעילותו של המרבב השני הפעיל, מוצע לקבוע הוראות והגבלות לעניין השימוש

בקיבולת של המרבב היחיד שנותר פעיל.

לפסקה (1) מוצע להאריך את הוראת השעה בחודשיים נוספים על מנת לאפשר גיבוש והבאה של הסדר כולל להפצת שידורים במסגרת הצעת חוק ממשלתית שלמה.

לפסקה (2)

מכיוון שהפצת השידורים צפויה להתבצע באמצעות מרבב אחד (כיון שתופסק פעילותו של המרבב השני) ועל מנת שלא יחרגו השידורים המופצים ממגבלת הקיבולת של המרבב שנותר, מוצע להוסיף להוראת השעה את סעיף 1(א) על פיו אחרי סעיף 7א לחוק הפצת שידורים יבוא סעיף 7ב שכוותרתו "שימוש במרבב אחד בלבד". בסעיף 7ב מוצע כי על אף הוראות סעיפים 6, 7 ו-7א בהן חלה על הגורם המפעיל החובה להפיץ שידורים לבקשת גופים כאמור וכן הסדר ייעודי לעניין פתיחת מרבב חדש לצורך הפצת שידורים (בסעיף 7א), בתקופה שמיום ג' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025) עד יום ב' בניסן התשפ"ה (31 במרץ 2025), יעשה הגורם המפעיל שימוש במרבב אחד בלבד בהתאם להוראות הבאות:

בפסקת משנה (1) מוצע שהגורם המפעיל (הרשות השנייה) לא יפיץ באמצעות תחנות השידור הספרתיות, שידורי טלוויזיה ושידורי רדיו שלא הופצו ערב תחילתה של הוראת השעה אלא אם כן נותרה קיבולת פנויה להפצתם במרבב הפעיל.

בפסקת משנה (2) מוצע כי הגורם המפעיל לא יפיץ, באמצעות תחנות השידור הספרתיות, שידורי טלוויזיה של הגופים המנויים בסעיף 6(א), בטכנולוגיית חדות גבוהה אלא אם כן השידורים כאמור הופצו ערב תחילתו של החוק המתקן בטכנולוגייה כאמור ונותרה קיבולת פנויה להפצתם במרבב הפעיל, בטכנולוגייה האמורה. זאת, כיון שטכנולוגיית חדות גבוהה דורשת הקף כפול של משאבי קיבולת מאלה הנדרשים להפצה בחדות רגילה. יצוין כי הקיבולת הקיימת כיום מספיקה להפצה של כל השידורים הקיימים, רדיו וטלוויזיה, בחדות רגילה ולא מוכרת כוונה להוסיף עליהם שידורים נוספים בטווח הזמן הקרוב. כן יתכן כי משדרים ששידרו בטכנולוגיית חדות גבוהה ידרשו לשדר מעתה בטכנולוגיית חדות רגילה בלבד.

לפסקה (3) בפסקאות משנה (א) ו-(ב) מוצע להבהיר כי משדרים מסחריים לא יישאו בתשלום דמי ההפצה בעד תקופת הוראת השעה - החל מיום כ"ב בתשרי התשפ"ד (7 באוקטובר 2023) ועד לפקיעתה, אשר על פי המוצע מוארכת עד ליום ב' בניסן התשפ"ה (31 במרץ 2025). בתקופה זו יישאו בתשלום, כאמור לעיל, המשדרים הציבוריים.

בהתאם למידע הקיים בידי משרד התקשורת סגירת המרבב תושלם עד יום ב' בשבט התשפ"ה (31 בינואר 2025), בהתאם ללוחות הזמנים שנקבעו בהוראת השעה, לפיכך, בפסקת משנה (ג) מוצע לבטל את חלופת המימון של ההפצה מתוך אוצר המדינה, אשר לאור האמור לא צפויה להתממש. בשים לב לכך, מוצע להסיר את ההוראה העוסקת בכך מהוראת השעה. וזו לשונה של הפסקה אותה מוצע למחוק:

"(4) על אף האמור בפסקה (3) ובסעיף קטן (א), לא הושלמה הפסקת פעילות המרבב עד המועד כאמור בפסקה (3), יישא הגורם המפעיל בעלויות דמי ההפצה בשל הפצת שידוריהם של הגופים המנויים בפסקה (1)(א) ו-(ב) מסכום שאוצר המדינה יעביר לו לשם כך."